

[Fr. Dalgaard.]

og Forsørgelse i Barneaarene sker under Hensyn til Barnets Tarv, det vil sige under Hensyn til, hvordan Forholdene er i det Hjem, hvor Barnet vokser op, samtidig have i Erindring, at den Barnefader har Evne maaske ud over mange andre, og derfor vil man sikkert kunne bruge denne nye Bestemmelse, der jo ogsaa er mødt med Sympati fra en stor Del i denne Sal, i Anvendelse.

Maa jeg i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen om Tilskud ud over Barnets 18de Aar i særlige Tilfælde efter det foreliggende Lovforslag ogsaa kan bringes i Anvendelse med Hensyn til Børn med, som det kaldes, flere Fædre, flere bidragspligtige. Det foreslaas, at man af denne Fællesfond kan yde disse særlige Bidrag i særlige Tilfælde ogsaa til saadanne Børn. Det betragter jeg som et Fremskridt fra i Fjor. I øvrigt er der sket den Ændring med Hensyn til de flere bidragspligtige, at deres Bidrag falder bort i Tilfælde af, at Moderen gifter sig med en af dem. Tidligere var det foreslaaet, at hans Bidrag faldt bort, nu falder samtlige bidragspligtige Bidrag bort i saadanne Tilfælde. Det tror jeg, man vil finde naturligt. I øvrigt er der med Hensyn til de flere bidragspligtige sket det rationelle nu, at hele Administrationen er overgaaet til Landsnævnet for Børneforsorg i Stedet for, at Bidragene skulde indkræves gennem Overøvrigheden efter det tidligere Lovforslag.

Af de andre Lovforslag er der kun Ændringer i Lovforslaget om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, hvor man har udstrakt Forpligtelsen noget. Man kan indeholde i Lønninger og faa Udpantning for Bidrag, der ligger længere tilbage i Tiden end et Aar. Der er dog foreslaaet en Del Begrænsning her, men selve Princippet er dette, at man ikke nu fastholder Grænsen et Aar. Jeg tror, det ogsaa er en god og praktisk Foranstaltning, som man vil kunne faa Brug for og har haft Brug for i adskillige Tilfælde.

I Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven med Hensyn til Faderskabsager er der kun en enkelt Ændring, nemlig at man skal give Parterne Adgang til at overvære disse Faderskabsager, selv om man ikke har noget at spørge dem om. Det er rimeligt og naturligt.

I Lovforslaget om Ægtebørn er der kun sket den lille Ændring, at man søger at udfylde et Hul i Lovgivningen, saaledes at der i alle Tilfælde vil kunne tilvejebringes Grundlag for eventuel Udbetaling af det

offentlige. Det tror jeg, man skal udtrykke Tilfredshed med.

Jeg tror, at man fra alle Sider vil se saadan paa det, at det var bedst, om dette Lovkompleks gennemførtes under størst mulig Tilslutning. Det er en Samfundssag og en Retfærdighedssag. Jeg haaber, at man her vil gennemføre det hurtigt, thi det er jo saa gennembrøftet. Gennemførelsen af Lovkomplekset vil fjerne megen Bitterhed og Fordom.

Inger Gautier Schmit:

Da vi i to Samlinger har drøftet disse Lovforslag meget indgaaende, kan jeg fatte mig i største Korthed, idet jeg kan slutte mig til den sidste Talers Ord om, at vi nu gaar til en praktisk Udformning af Lovforslagene, saaledes at de kan forlade dette høje Ting.

Jeg kan udtale min Anerkendelse af Justitsministerens Forsøg paa at formidle de forskellige Opfattelser om disse Lovforslag; Ministeren har ogsaa i de Ændringer, der er indføjet navnlig i det store Hovedforslag, søgt at komme Oppositionen i Møde og søgt at indføre saadanne Ændringer, at de Betæneligheder, der har været fremført over for Lovforslagene, bliver lagt til Side. Det erkender jeg og siger Tak for. Men jeg maa paa den anden Side straks udtale som vor Mening, at de overvejende principielle Betæneligheder, som vi har haft med Hensyn til Navneret og Arveret, ikke er bortvejret, idet vi i disse store og omfattende spørgsmål ikke kan se Udtryk for, hvad vi finder er den samfundsmæssigt heldigste Løsning. Vi har fra vor Side udtalt absolut Vilje til, hvor det ad økonomisk Vej kunde gøres, at give en Hjælp, saa langt som overhovedet tænkes kan, og dette har vi udtrykt gennem vor Tilslutning til de forskellige Bestemmelser i Lovforslaget, der drejer sig om økonomisk at yde den størst mulige Støtte til Opdragelse og Uddannelse, idet vi oven i Købet er gaaet med til at gaa ud over 18 Aars Alderen, til hvilken Forpligtelsen nu er begrænset, op til 21 Aars Alderen. Vi har altid paa dette Omraade vist vor absolutte Vilje til at gaa et betydende Skridt frem i Forhold til den bestaaende Lovgivning. Hvad Navneretten angaar, har Ministeren jo indført den Bestemmelse, at Barnet selv, den unge Mand eller Kvinde selv, naar han eller hun er over 21 Aar, kan bestemme, hvilken af Forældrenes Navn han ønsker at bære. Vi maa mene, at hvis denne Ændring skulde blive ophøjet til Lov, maa den uvilkaarlig føre med sig, at ethvert Barn, ogsaa af gifte Forældre, maa kunne kræve Ret til at ændre